

der hidtil har været lønede i Overensstemmelse med Ministeriernes Lønningslov, gik over til at lønnes i Overensstemmelse med Etaternes Lønningslov, paa samme Maade som det er sket for Statsbanernes Vedkommende. For de nye Embeder, som oprettes, som Hovedrevisor, Regnskabschef og Generalsekretær, foreslaas der særlige Lønninger, som er noget højere end de nuværende i Postvæsenet, men — med Undtagelse af Generalsekretærembedet — lavere end de tilsvarende for Statsbanerne. Selve Generaldirektørens Lønning foreslaas ogsaa noget forhøjet under Hensyn til Statsbanegeneraldirektørens meget forhøjede Lønning.

For alle disse Forhold er der gjort nøje Rede i Kommissionsbetænkningen Side 32. Jeg skal blot nævne nogle Hovedvirkninger. Ved den foreslaaede Omordning og Decentralisation vil der blive oprettet 4 Embeder som Postinspektør og 2 Embeder som Postkontrolør i Generaldirektoratet foruden de nævnte Embeder som Generalsekretær og Regnskabschef, men samtidig nedlægges der 2 Embeder som Overpostinspektør, 2 Fuldmægtigembeder i Overpostinspektoraterne og bliver Anvendelse for 1 Ekspeditionssekretær, 2 Fuldmægtige i Generaldirektoratet, 13 Ekspedienter og Assistenten, 4 Skrivere, 1 Bud og 12 Kontorister mindre end efter den nuværende Ordning. Der bliver altsaa en betydelig samlet Nedgang i Embedspersonalets Antal.

Med Hensyn til Forslagenes Virkning i økonomisk Henseende — ved Nedgangen i Embedernes Antal, men delvis forhøjede Lønninger — skal jeg henvise til de udførlige Beregninger, som er foretagne i Betænkningen Side 38—39. De viser, at den nuværende Ordning andrager ca. 306,000 Kr. og den fremtidige 335,000 Kr. foruden Udgiften til Hovedrevisionen, altsaa et forholdsvis kun ganske ringe forøget Beløb. Men yderligere vil der ved den nye Ordning ske betydelige Besparelser. Alene det mindre Forbrug af Papir og Porto vil andrage ca. 16,000 Kr., idet ikke mindre end ca. 54,000 Skrivelser aarlig vil kunne undgaas ved den foreslaaede Decentralisation. Ved hele Arbejdets Formindskelse ved det unødige Arbejdes Sløjfning og navnlig, hvis yderligere en

Omordning af Kontrollen med Postanvisninger og Postopkrævninger finder Sted, der i høj Grad vil spare paa Arbejdskraften i Kontorerne, vil yderligere et meget stort Antal Arbejdstimer kunne indvindes. Ikke just saa mange, at der paa noget enkelt Kontor vil kunne paavises Mulighed for at stryge et Embede, men saaledes, at den besparede Arbejdskraft en Tid vil kunne anvendes til det voksende Arbejde, som vi med Sikkerhed kan forvente, og saaledes, at Rigsdagen vil faa at se, at de kommende Finanslove sikkert vil bære Spor af denne Nedgang i Arbejdet ved formindskede Krav om forøget Arbejdskraft. Alt i alt tror jeg saaledes at turde sige, at dette Lovforslag ikke blot er et i organisatorisk Henseende udmærket Lovforslag, men at det i økonomisk Henseende vil medføre betydelige Fordele.

I Lovforslaget er endvidere optaget en Bestemmelse om en Aldersgrænse, der er ny i Love af denne Art, idet det foreslaas, at Afsked skal meddeles den, der har naaet 70 Aar. Det er et Princip, som er af Betydning, og som jeg henleder den høje Rigsdags Opmærksomhed paa. Endvidere er der givet Mulighed for Bortfald af den særlige Kautionsordning, som findes for Postvæsenet for Øjeblikket, og som det neppe vil være rimeligt at opretholde her, naar den er bortfaldet for andre tilsvarende Etater. I Kommissionens Betænkning er der yderligere gjort Rede for forskellige Forhold, som ikke har givet sig Udslag i Lovforslaget, fordi de henhører under Administrationens Bestemmelse. En enkelt af disse skal jeg nævne, fordi den er omfattet af en enkelt Sætning i Lovforslaget. Det er Spørgsmaalet om Personalets Retsstilling, idet Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en særlig Auditør for Postvæsenet paa samme Maade, som man har en særlig Auditør for Statsbanerne, har været gjort til Genstand for Overvejelse paa Foranledning af Postvæsenets Organisationer. Indstillingen gaar imidlertid ikke ud paa at oprette en saadan Postauditørstilling, idet Kommissionens samtlige Medlemmer er blevet enige om, at man maatte antage, at ved Henlæggelse af disse Sager under en juridisk Embedsmand vilde Afgørelserne maaske let faa en mere juridisk Karakter, end de nu har, hvor Hensyn